* * *

Удалося ж якось розлучитись
І вогонь загасити вдалось.
Вічний вороже, час вам навчитись
Полюбити направду когось.

Вільна я. Все для мене забава,—
Муза втішить у смутку нічнім,
Прителющиться вдосвіта слава
З калатальцем тріскучим своїм.

Тож не варто за мене молитись,
Озиратись, пішовши мерщій...
В падолисті мені звеселитись,
В чорнім вітрі знайти супокій.

Як дарунок, прийму я розлуку,
І твоє забуття — благодать.
Та на хресну, скажи мені, муку
Чи посмієш ти іншу послать?

Серпень 1921